

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Trg sv. Petra
Srijeda, 12. lipnja 2024.

[[Multimedia](#)]

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Ciklus katehezâ: Duh i Zaručnica. Duh sveti vodi Božji narod ususret Isusu, našoj nadi. 3. „Sve je Pismo bogoduho“. Upoznavati Božju ljubav iz Božjih riječi

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobrodošli!

Nastavljamo s katehezama o Duhu Svetom koji vodi Crkvu prema Kristu, našoj nadi. Prošli put smo razmišljali o djelovanju Duha u stvaranju. Danas ćemo ga pak promatrati na djelu u *objavi*, čije od Boga nadahnuto i mjerodavno svjedočanstvo jest *Sveto pismo*.

U Pavlovoj Drugoj poslanici Timoteju nalazimo ovu tvrdnju: „Sve Pismo [je] bogoduho“ (3, 16). A u drugom odlomku iz Novog zavjeta se kaže: „Duhom [su] Svetim poneseni ljudi od Boga govorili“ (2 Pt 1, 21). To je učenje o božanskom nadahnuću Svetoga pisma, koje ispovijedamo člankom vjere u Vjervanje, kad kažemo da je Duh Sveti „govorio po prorocima“. Božansko nadahnuće Biblije.

Duh Sveti, koji je nadahnuo Pisma, ujedno je Onaj koji ih tumači i čini trajno živim i djelotvornim. Ona po njemu od *nadahnutih* postaju *nadahnujuća*. „Pisma... Bogom nadahnuta – kaže se u konstituciji *Dei Verbum* Drugog vatikanskog koncila – i jednom za vazda napismeno ustaljena,

nepromjenjivo priopćuju riječ samoga Boga te čine da se u riječima proroka i apostola ori glas Duha Svetoga“ (br. 21). Na taj način Duh Sveti nastavlja, u Crkvi, djelovanje Uskrsloga koji je nakon Uskrsa „otvorio pamet učenicima da razumiju Pisma“ (usp. *Lk* 24, 45).

Može se, naime, dogoditi da određeni odlomak iz Svetog pisma, koji smo mnogo puta čitali a da u nama nije pobudio posebne osjećaje, jednoga dana čitamo u ozračju vjere i molitve i taj nam tekst odjednom postane jasan, govori nam, baci svjetlo na problem na koji smo naišli u životu, razjasni Božju volju za nas u određenoj situaciji. Otkud ta promjena, ako ne zbog prosvjetljenja Duha Svetoga? Riječi Pisma, pod djelovanjem Duha, postaju nalik svjetlu; i u tim slučajevima možemo se izravno osvjedočiti koliko je istinita ona tvrdnja iz Poslanice Hebrejima: „Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača [...]“ (4, 12).

Braćo i sestre, Crkva se hrani duhovnim čitanjem Svetoga pisma, odnosno čitanjem pod vodstvom Duha Svetoga koji ga je nadahnuo. U njegovu središtu, poput svjetionika koji sve obasjava, jest događaj Kristove smrti i uskrsnuća, koji ispunjava naum spasenja, ostvaruje sve slike i proroštva, otkriva sve skrivene tajne i nudi pravi ključ za tumačenje čitave Biblije. Kristova smrt i uskrsnuće je svjetionik koji obasjava čitavu Bibliju i obasjava svjetlom također naš život. U Otkrivenju se sve to opisuje slikom Jaganjca koji otpećaćuje pečate knjige „*iznutra i izvana ispisane, ali zapećaćene sa sedam pečata*“ (usp. 5, 1-9), to jest Svetoga pisma Staroga zavjeta. Crkva, Zaručnica Kristova, nadahnuti tekst tumači s vlašću, posrednica je njegova autentičnog navještaja. Budući da je Crkva urešena Duhom Svetim – zato je tumačiteljica – ona je „stup i uporište istine“ (1 *Tim* 3, 15). Zašto? Zato što je nadahnuta, Duh Sveti njezino je čvrsto uporište. Zadaća je Crkve pomagati vjernicima i onima koji traže istinu da ispravno tumače biblijske tekstove.

Jedan od načina duhovnog čitanja Božje riječi jest ono što se naziva *lectio divina*, izraz koji možda ne znamo što znači. Ona se sastoji u tome da se posveti određeno vrijeme u danu osobnom i meditativnom čitanju nekog odlomka iz Svetog pisma. I to je vrlo važno: izdvojiti svaki dan vremena za slušanje, razmatranje, čitanje jednog odlomka iz Svetoga pisma. I zato preporučujem: uvijek imajte uza se džepno izdanje Evanđelja i nosite ga u torbi, u džepu... Pa kad ste na putu ili kad ste malo slobodni uzmite i čitajte... To je vrlo važno za život. Uzmite džepno izdanje Evanđelja i tijekom dana ga čitajte jednom, dva puta, kad vam je zgodno. Ali duhovno čitanje Svetoga pisma u pravom smislu riječi jest ono zajedničko koje se odvija u liturgiji, a posebno u svetoj misi. Tu vidimo kako određeni događaj ili učenje iz Staroga zavjeta nalazi svoje puno ispunjenje u Kristovom evanđelju. A homilija, to tumačenje koje daje slavitelj, mora pomoći da se Božja riječ pretoči iz slova u život. Ali homilija zato mora biti kratka: jedna slika, jedna misao i jedan osjećaj. Homilija ne smije biti dulja od osam minuta, zato što vremenom opada pažnja i ljudi se uspravaju, i to s pravom. Homilija mora biti takva. I to želim poručiti svećenicima, koji mnogo puta mnogo pričaju i ne razumije se o čemu govore. Kratka homilija: jedna slika, jedna misao i jedan poticaj za djelovanje, kako nešto učiniti. Ne dulje od osam minuta. Jer homilija mora pomoći da se Božja riječ pretoči iz slova u život. A među mnogim Božjim riječima koje svakodnevno slušamo na misi ili u liturgiji časova, uvijek postoji jedna koja je na poseban način namijenjena nama. Nešto što dira

srce. Prihvaćena u srcu, ona nam može obasjati dan i oduhoviti našu molitvu. Radi se o tome da ne dopustimo da padne u prazno!

Završavamo mišlju koja nam može pomoći da se zaljubimo u Božju riječ. Poput nekih glazbenih djela, Sveto pismo također ima nît vodilju koja se provlači od početka do kraja, a ta nît je Božja ljubav. „Čitava Biblija – primjećuje sveti Augustin – ne čini ništa drugo već pripovijeda o Božjoj ljubavi“ [1]. A sveti Grgur Veliki definira Sveto pismo kao „pismo svemogućeg Boga njegovom stvorenju“, kao pismo Zaručnika svojoj zaručnici i potiče nas da „u Božjim riječima naučimo upoznavati Božje srce“ [2]. „Tom objavom – kaže se u konstituciji *Dei Verbum* Drugog vatikanskog koncila – nevidljivi Bog iz preobilja svoje ljubavi, oslovljava ljude kao prijatelje te s njima druguje da ih pozove i primi u zajedništvo sa sobom“ (br. 2).

Draga braćo i sestre, samo naprijed sa čitanjem Biblije! Ali ne zaboravite džepno Evanđelje: nosite ga u torbi, u džepu i u nekom trenutku u danu pročitajte jedan odlomak. I to će vas jako približiti Duhu Svetome koji je u Božjoj riječi. Neka nam Duh Sveti, koji je nadahnuo Pisma i sada širi svoj dah iz Pisama, pomogne dokučiti tu Božju ljubav u konkretnim prilikama našega života.

[1] *De catechizandis rudibus*, I, 8, 4: PL 40, 319.

[2] *Registrum epistolarum*, V, 46 (izd. Ewald-Hartmann, str. 345-346).

Pozdrav vjernicima portugalskog govornog područja

Od srca pozdravljam hodočasnike portugalskog govornog područja, posebno one iz Portugala i Brazila. Sutra slavimo svetog Antuna, rođenog u Lisabonu, koji nam kaže: „ako čitaš o Isusu, tvoje je srce sito“. Potičem, dakle, sve vas da razmišljate o Svetom pismu. U njemu nas Isus krije i obasjava svjetlom naš život. Bog vas blagoslovio!

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Sutra ćemo proslaviti liturgijski spomen svetog Antuna Padovanskog, svećenika i crkvenog naučitelja. Neka primjer toga glasovitog propovjednika, zaštitnika siromahâ i patnikâ, u svima pobudi želju da kroče putem vjere i nasljeđuju njegov život, postajući tako vjerodostojni svjedoci

Evandjelja.

I ne zaboravimo mučeničku Ukrajinu, ne zaboravimo Palestinu, Izrael. Ne zaboravimo Mjanmar i tolike zemlje koje su u ratu. Molimo za mir, danas nam treba mir. Rat je uvijek, od prvoga dana, poraz. Molimo za mir. Neka nam Gospodin da snage da se uvijek borimo za mir.

Svima vam upućujem svoj blagoslov!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana